

Tamás Menyhért

Csendhiába temet

Nyelv, anyanyelvem,
mindennap megvallott
vallomásom, ha van
fogyhatatlan kincs, fogy-
hatatlan kincsem vagy,
vesztő utak; tervelt irtá-
sok közt is izzító ige –
csendhiába temet az idő,
hű szó-szülötted,
évig érőn ásom magam!

Emlék-tesztek

1
Így volt-e? Így... Nem egészen,
így, csak nem azon a réten,
virág voltál, nyílani készen –
igent kacagsz; *nem* a részem.

2
Sírást, hallok, égi sírást,
vak éj! az sincs, hová lennem!
hurkolt fényben, most érzem csak:
kivérzett út pihen bennem.

3
Álomnyűgből frissre kelnék,
kezdetére fog a reggel,
nehezebb a nehezebbel;
arcmásom is esti kellék.

TAMÁS MENYHÉRT (1940) költő, drámaíró. A *Népszava* főszerkesztő-helyettese volt 1990–1991-ben. Több mint húsz kötete jelent meg, legutóbb: *Tanúságtévők* (három dráma, 2013).

„Evezz a mélyre”

Fonálvers Hager Ritta
kiállítása elé

*Evezz a
mélyre,
ahonnét
fellát a
lélek,
égig merít-
kezhetsz
a tékozló
kegyben;
a kört-
fénylő
pillanat
örök-
letében.*

Menteni
magad,
*evezz a
mélyre,*
mélynél is
benedb:
a fény
szívébe,
a szeretet
elevenébe.

Csillag
alatt tó,
fogant ige:
a mindenség
lélek-
áradása!

Örökkön

Élek,
ha máshol nem,
a fák erezetében.

S a lélek?
A lelke?
Legyen az ég
hagyatéka.

Ellenpontok

- a)
Fogad közé kell
venned, hogy megtudd, *milyen*
kemény a világ.
- b)
Maradj a mélyben!
Ahová kitörhetnél,
árnyak is kevés.